

הגוף שלך שייך לך! אתה זכאי לדעת! אתה זכאי להחליט, על סמך מידע מלא ואחר-ראי! אתה זכאי לקבל שיפוט מידי רופא בכיר - מדרך שימושי לחולה הנזקק למערכת-הבריאות

מה על האזרח הפשוט לעשות כדי לשמור על בריאותו בתנאים הקיימים בארץ?
שואלים אותי: על מה אתה ממליץ? האם להפסיק ללכת לרופאים ולהימנע מלקבל את המלצות? האם להסכים לעבור ניתוח או לא? האם ללכת לרופאים פרטיים או לתת שוחר לרופאים ידועים במסודות

בך במהירות סבירה, ואל תקבל את טענותיהם של הרופאים ש"חסרים לנו רופאים".
יש די רופאים כדי שיתנו את הטיפול המתאים במחלקה. הסטטיסטיקה מחזקת את דבריי. לכל מיטה בבתי-חולים יש בפינלנד 0.1 רופא, בשוודיה 0.12, בארצות-הברית 0.22 ובארץ 0.44.

את קביעת התאריך, באוויר, מותר לך לדרוש קביעת התאריך המתאים לך.
זכור לי מיקרה של סטודנט בטכניון, שזקוק היה לניתוח-שבר, ושנקבע לו תור לזמן לא-מתאים. משום כך איבד את כל שנת-הלימודים.
● אם קרובי-מישפחה שלך נפגע בתאונות-דרכים ומתקבל,

וקובעים לך תור לבדיקה כעבור כמה חודשים, אל תסכים.
מותר לך לשאול את הרופא השולח: "אם אני זקוק לבדיקת מומחה, כיצד יכול אני להכות חורשים? הרי זה עלול לגרום להזנחה: ואם אני זקוק לבדיקת מומחה - מדוע לשלוח אותי אליו?" לפי הסטטיסטיקה בכלל אין הצדדי קה לך שתחכה לייעוץ של מומחה, מכיוון שבני-ארץ כ-50% מכלל הרופאים הם מומחים. לעומת רק 9% בארצות-הברית ורק 8% באנגליה.
● אם הרופא-המומחה שולח אותך לאישפוז, ונקבע לך תור לאישפוז לזמן רב או לזמן שי-אינו מתאים לך, אל תסכים.
מותר לך לשאול את אותן השאלות: "אם אני זקוק לאישפוז - לשם מה לאישפוז אותי? ואם אני זקוק - זמן? ההמתנה עלול לגרום בוודאי להזנחה!" אם גם פה יגידו לך שאין די מיטות, תוכל להציג את העובדות הבאות: בארצות-הברית היחס הוא מיטה אחת ל-230 תושבים, בארץ - מיטה ל-200! מה עוד שבארץ היתה תפוסת-המיטות בשנת 1985 רק 89%. באר-

זכויותך בחולה בכל שלבי הטיפול בך.
כך, למשל, לכל פעולה ניתוחית, ולא רק ניתוחית, חייבים לקבל את הסכמתך, וחייבים להחתימך על טופס הסכמה לניתוח, טופס פעולה דחופה, טופס הסכמה לצניטור, למיאלוגרפיה וכו'.
בעת ההחלטה מוטלת על הרופא החובה להסביר לך את פרטי הפעולה, שעליה אתה חותם, ואת הסכנות הכרוכות בפעולה זו.
מותר לך לדעת את כל פרטי הטיפול ולקבל הסברים. אינך שסוי-נסיונות!
לרוב נעשית ההחלטה על הטפסים האלה בידי סטוד, ועליך לדעת שפי-עולה זאת אינה חוקית. רק רופא מומחה רשאי להחתימך על טופס הסכמה. עליך גם לדעת שחתימתך על טופס אינה משחררת את הרופאים מהאחריות לנוק שעלול להיגרם לך עקב טיפול רשלני.
● לעיתים קורה שמנסים להחתים אותך על טופס-הסכמה כה תנאי לאישפוז. עליך ל-

איך להיחלץ מחולה

ציבוריים? האם לפנות לרפואה הלא-קונבנציונלית - הומאופתים, נטורא-פתים וכו'?

האם לנסוע לרומניה או להונגריה לצורך קבלת טיפול במרחצאות-המר-פא שלהם, או לבקר בחמת-גדר ובעיר-גדי?

האם להגיש תביעות-נזיקין לבתי-מישפט ולהתלונן במישטרה על רשלנות רפואית?

האם להגיש תלונות למוסדות האחראים ישירות על מערכת-הבריאות, או למבקר-המדינה?

כדי לענות על השאלות האלה ר"ש ספר שלם. בינתיים אנסה בראשי-פרקים לתת קור-מנחה לאזרח הזקוק ל-טיפול רפואי, בצורת עצות שימושיות אחרות. המבוססות על ה"אני מאמין" שלי.

זכויות האזרח בחולה

● האדם הוא הבעלים הבלעדי על גופו ובריאותו, ולשום אדם אחר אין הזכות לשלוט על גופו וחיי, ולעשות ככתוך שלו עם בריאותו.
● כפי שמשווים בחנויות שונות את איכות המוצרים ואת המחירים, על אחת כמה וכמה מותר ואף חייב האזרח כלפי עצמו להפיש את הדרך הטובה ביותר לשמירת בריאותו.
והרי הדוגמת:

● אם אתה בא לחדר-מיזון של בית-יחולים ומחכה זמן רב, ואיש אינו ניגש אליך למתן עזרה - מותר לך לדרוש שיטפלו בך מייד.

"הרופא חייב להציג את עצמו לפני החולה בשמו המלא ובתפקידו..."

אם הרופא בחדר-המיזון אומר לך שהוא מאוד עסוק - אל תקבל זאת כעובדה. הרופא העסוק יכול תמיד להזמין רופאים תורנים נוספים, וגם את הרופא הכונן שלו מהבית, כדי שלא תאלץ להתמתן זמן רב. רופא תונן חייב לפנות לממונים עליו, אך אינו עושה זאת מסיבותיו הוא.
בקש אתה רופא בכיר יותר, ואף הזמן את מנהל בית-החולים או סגנו או מינהל-התורן, כדי להתלונן לפניהם, אם לא מטפלים בך תוך זמן סביר. אל תפחד שדרישתך תרגיז רופאים, ועל כן הם יתקמו בך. כפי שאני מכיר את עמיתיי הרופאים, הם מתייחסים בתשוער-מתלב רבה יותר דווקא למי שמתלוי-נגים או העלולים להתלונן.
● הוא הדין לגבי תקופת-אישפוז במחלקה.
אתה זכאי לדרוש שיטפלו

למשל, בחדר-המיזון של בית-חולים, ברזילי באשקלון, או "העמק" בעפולה, והוא זקוק לניתוח בראשו, אל תתנו לטרי-טור אותו בדרכים.
דרוש שיביאו לבית-חולים זה רופא-מומחה מבית-חולים מרכזי.
● אם קרובי-מישפחה שלך נמצא בחדר-ניתוח, מותר לך לשאול אם משהתפתים בנייתוח רופאים בכירים, ואף לדרוש שיזמינו אותם מזהבית.
ידועים מיקרים כאשר מתו החולים על שולחן-הניתוחים מפני שהרופאים הצעירים לא הזמינו רופאים בכירים לניתוח. עקב רצונם להפגין עצמאות או לא להטריד את ה"בוסי".
● אם רופא-המישפחה או רופא כללי במירפאות ממליץ לפנות להרבדק אצל מומחה,

דעת שדבר זה מנוגד לתקנות. אם הינך זקוק לאישפוז בהתאם ל-אינדקס-רפואי - חייבים לאשפז אותך אף ללא חתימתך על טופס-הסכמה.
● בהתאם לאותן תקנות אסור לשחרר חולה מבית-חולים ללא הסכמתו.
אם קרובי-מישפחה מאשפז בבית-חולים גריאטרי או פסיכיאטרי, אין יכולים לשחררו ולשולחו לביתו, או למקום אחר, ללא הסכמת קרובי-המישפחה.
● עוד קובעות התקנות שעל הממונים על מערכת-הבריאות להשיב על תלונתו של החולה תוך פרק זמן סביר, שנע בין 14 עד 30 יום.
אם אינך נענה כפרק-זמן זה על תלונתך, עליך לדעת שזה מנוגד לחוק. אם תלונתך נמצאת בבדיקה של ועדת-חקירה, עליך לדעת שכל ועדת-חקירה יכולה לסיים את עבודתה, אף במיקרה מסווג ביותר, תוך שבועות מעטים. על-סמך עובדה זאת עליך לדרוש ממישרד-הבריאות תשובה מהירה לגבי תוצאות חקירה, וכותרך לדעת את תוצאות החקירה:
● על כל רופא מוטלת ה-חובה לעשות בדיקה כללית חיצונית כדי לגלות שינויים פתולוגיים בגופו, גם אם אתה פונה אליו לגבי בעיה ספציפית מיוחדת - דלקת-ריאות, דלי-קת-זרירים, כאבי-ראש וכו'.
חובת הרופא היא לשים לב ל-בדיקות-גשם, כדי לגלות שינויים פתולוגיים בגופו, וכותרך לבקש מכל רופא-מטפל לעשות זאת.
כידוע, כ-55% של מיקרי סרטן-ה-שד בארץ מגיעים לטיפול בשלב מאו-חר, ואחת הסיבות לכך היא שרק 8% מהגשים עוברים בבדיקות תקופתיות (לעומת 98% בחו"ל).
● טיפולים מיוחדים
● בכל העולם, ללא יוצא מי-הכלל, קיימת תופעה של טיפוי-לים מיותרים.
לכך יש כמה סיבות:
● ידע המדע הרפואי עדיין מוגבל. קיימות אסכולות רפואיות שונות, הדוגלות בשיטות שונות. מה שהיה נכון אתמול ומקובל על אסכולה אחת, נחשב מחר כטעות. מה שנכון היום ייחשב מחר כטעות.
● קלות-דעת ורשלנות של הרופאים.